

DE PROFUNDIS

Ἐρωτας πιά δοματικὸς δὲν εἰν' αὐτὸς ποὺ μὲ τραβᾶ
μ' ἐπιμονὴ καὶ δύναμη κοντά σου σὰ μαγνήτης.

Τὰ χείλη τῆς Ἐπιδυμιᾶς μένον γὰρ μὲ τώρα βουβά,
γιατὶ ρωρίς διστέφα τὴν πλάστρα δύναμή της.

Καὶ συλλογίζομαι γιατὶ νὰ σ' ἀγαπῶ τόσο πολύ,
καὶ λέω πῶς μ' ἔχοντας οκλάβο τους ή πλάνη καὶ η συνήδεια·
μὰ δυσὶ ζητῶ τὴ λημονιά, τόσο σπαράζει σάνη πουλί
πον ἐπλήγωσαν, η δύστυχη καρδιά μου μές στὰ σιήθια.

Σάν κάποιου φίλου γκαρδιακοῦ, ποὺ χρόνια διέρια αθιδες κ' ἔγω
ἀδερφικὰ περάσαμε τὴ νιότη μας ἀντάμα
καὶ τώρα ξενιτεύτηκε, τὴ συντροφιά σου νοσταλγῶ
γιὰ νὰ ξεσπάζω τῆς Ζωῆς τὸ γέλιο καὶ τὸ κλάμα.

Ζωὴ ποὺ δὲν τὴν δέξησα, μιὰ ποὺ δὲ χάρηκα χαρά,
ἡ ἀγάπη σου: δὲν δινώσασα νωρίς τὴ δψηφαμή της!—
Κ' ἐνῶ μοῦ ιράζει δ νοῦς «μακριά» μηνώντας κάποια συφορά
κάτι μὲ σέργει ἀθέλητα κοντά σου σὰ μαγνήτης.

17-12-23

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΑ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΜΑΣ ΠΟΙΗΣΗ

Ἀφιερωμένο τοῦ διηθεῖτη Ποιητῆ
ΠΑΝΟΥ ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐνα δρόφο τοῦ κ. Λ. Κουκούλα καταχωρισμένο στὸ 1ο φύλλο τῆς «Κριτικῆς» ποὺ μόλις τώρα—διστερὸς ἀπὸ μηγάνη ἀρρώστια μου—ἔλαβα τὴν εύκαιρία νὰ τὸ διαβάσω, μ' ἀνατράξει νὰ παραβέσω τὶς ἀκόλουθες γραμμές, μερικὲς ὡς συμπληρωματικὲς στὴ μελέτη μου «Ἡ νέα μας ποίηση», τὴ δημοσιευμένη στὸ «Νουμές» τοῦ Ἀπολλῆ, καὶ μερικὲς ἀπαντητικὲς σὲ ὅσα ὁ κ. Λ. Κ. μὲ ὑφος δῷψι ψύχραιμα συζητητικὸ μά πολεμικὸ ἔγραψε.

Ἡ σύντομη μελέτη μου ἐκείνη, χωρὶς νὰ ἔχει ὡς ἀφορμὴ καμιὰ «έπαγγελματικὴ συνήδεια», νομίζω πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ πόρισμα, δικον θὰ φτάσει χωρὶς ἄλλο ἐκείνος, ποὺ ἀπόδοσθλητος ἀπὸ τὴ γύρῳ μας ὄργιάζουσα